

Chương 247: Sắp Bị Âm Sát

(Số từ: 4218)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:07 PM 16/05/2023

Nghiên cứu một hệ thống Ma pháp sử dụng [sức mạnh ma thuật] trong không khí ngay sau [Ma pháp không gian]...

Cuối cùng, có vẻ như Harriet ít nhất cũng sẵn sàng thử. Tôi thực sự tin rằng cô ấy có thể làm được.

Tôi đã cảm thấy tiếc, mặc dù. Tôi thực sự tin tưởng vào cô ấy, nhưng tôi không thể không nhận ra rằng tôi chỉ bắt cô ấy làm những việc tưởng chừng như quá khó khăn.

Tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu dành thời gian nghỉ ngơi, vì vậy tôi đã giảm số lần đến thăm Hội Nghiên cứu Phép thuật và dành nhiều thời gian hơn cho việc luyện tập cá nhân của mình.

Tôi đã tham gia các lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nhưng trong khi tôi cảm thấy tốt hơn nhiều so với trước đây, tôi vẫn chưa hiểu rõ về nó.

Ellen, người đã sử dụng khả năng lăn bóng tuyết đó, đã hoàn toàn quen với sức mạnh đó.

“Cậu là người kỳ lạ.”

"Cái gì?"

Ellen nhìn tôi với vẻ mặt ủ rũ khi tôi trả lời với vẻ khó chịu.

"Hãy sử dụng từ 'đặc biệt' thay vì 'kỳ lạ', Reinhardt."

Giáo viên Yoga Master vỗ vai tôi như thể cố gắng ngăn chúng tôi đánh nhau.

"Reinhardt không phải là không có tài năng. Tôi có thể thấy rằng cậu đang dần trở nên thành thạo hơn trong việc kiểm soát mana của mình."

"...Thật sao?"

"Thực vậy."

Trong khi tôi thậm chí còn không chắc về điều đó, thì anh chàng đó dựa vào đâu mà nói những điều đó?

Nhưng nó có thể đúng nếu đó là ông ấy nói điều đó. Tôi vẫn không chắc lắm, mặc dù...

Trong Lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà tôi học với Ellen, cô ấy học nhanh đến mức cô ấy được dạy cách kiểm soát [sức mạnh ma thuật] của mình một cách tinh vi và khéo léo hơn trong khi tôi vẫn đang ở giữa những bước cơ bản nhất.

Tôi chắc chắn rằng tôi cũng có thể được coi là một thiên tài vĩ đại.

Tuy nhiên, vấn đề là tôi luôn ở bên cạnh người gây sốc đó, vậy thì ai còn gọi tôi là thiên tài?

Bất kể tôi đã làm gì, tôi luôn thua kém Ellen.

—Kiếm thuật, [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Không, người ta thậm chí không thể nói rằng tôi ở cùng cấp độ với cô ấy khi cô ấy ở trong hoàn cảnh của tôi.

Những người học chuyên ngành Ma thuật có cảm thấy như vậy khi họ ở gần Harriet không?

Yoga Master nói với tôi rằng đừng chỉ theo lớp một cách chân thành mà hãy tập luyện chăm chỉ và đừng cảm thấy quá thất vọng vì đơn giản là Ellen rất xuất sắc và tôi cũng đã đạt được rất nhiều thành tựu theo cách riêng của mình.

Vì thế...

Nếu bạn nghe những lời đó khoảng chục lần, trái tim bạn sẽ không cảm thấy thoải mái, ngược lại, bạn cảm thấy khó chịu và ngột ngạt.

Các lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật] giống như một lớp bổ sung đặc biệt, vì vậy không có bài kiểm tra hay điểm số nào. Các bài giảng cũng diễn ra sau khi các lớp học năm nhất kết thúc, và tôi thậm chí còn được đặc cách thêm vào lớp đó vào giữa học kỳ.

Vì vậy, thông thường, các lớp học sẽ kết thúc lúc 1 giờ chiều đối với chúng tôi, nhưng vào những ngày chúng tôi có các lớp [Tăng cường sức mạnh

ma thuật], chúng sẽ kết thúc vào khoảng 3 giờ rưỡi chiều.

Không có gì khó khăn về lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật] vì nó không gây căng thẳng cho cơ thể của một người.

Điều thú vị là tôi có thể cảm thấy [sức mạnh ma thuật] của mình tăng lên chỉ bằng cách tham dự các Lớp học [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Tất nhiên, nó không phải là rất nhiều.

Nếu chỉ số Ma thuật của tôi đạt hạng A, tôi sẽ đánh thức được tài năng [Thông thạo ma thuật], tuy nhiên, điều đó vẫn còn xa vời.

Đó là điều mà tôi chỉ có thể mơ ước sau khi Moonshine được phát triển đầy đủ.

—Trên đường về ký túc xá sau giờ học...

Bây giờ đã là mùa thu, vì vậy trời sẽ tối ngay cả khi vẫn còn sớm.

“Cậu đi đâu?”

Ellen rời tòa nhà nơi các lớp học của chúng tôi tổ chức và đi về hướng ngược lại với ký túc xá của chúng tôi.

“Tớ đang đi đến chỗ người dì tóc hoa râm.”

“...Ồ vậy ư?”

Ellen thỉnh thoảng đến thăm Loyar để bị đánh đập, nhưng những ngày đó cô ấy không còn đến gặp cô ấy thường xuyên nữa.

Có phải Ellen muốn đi vì cô ấy ngày càng tự tin hơn vào việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình và muốn xem cô ấy sẽ đối đầu với Loyar như thế nào?

“Vậy thì, chúng ta hãy đi cùng nhau.”

Tôi biết rằng công việc kinh doanh đang diễn ra tốt đẹp, nhưng tôi thực sự muốn xem mọi chuyện sẽ như thế nào nếu hai người đó đánh nhau.

"Được rồi."

Ellen gật đầu và dẫn đầu.

Váy đồng phục của Ellen khẽ đung đưa trong gió thu.

Kể từ thời điểm một người có thể [Tăng cường sức mạnh ma thuật], sức mạnh chiến đấu của cá nhân đó sẽ tăng lên đáng kể.

Cho dù họ có tài giỏi đến đâu, rất khó để những người không biết cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] có thể thực hiện các trận chiến nhiều chọi một.

Để thành công, họ sẽ phải trang bị cho mình những bộ giáp hạng nặng như áo giáp tấm, nhưng nếu làm thế, khả năng cơ động của họ sẽ bị giảm đi.

Tuy nhiên, [Tăng cường sức mạnh ma thuật] thậm chí còn có thể bảo vệ cơ thể của một người bằng

[sức mạnh ma thuật] được giải phóng đồng thời tăng cường sức mạnh cho nó.

Không cần phải mặc áo giáp hạng nặng hoặc thiết bị tương tự để bảo vệ, và [sức mạnh thể chất] của một người cũng tăng lên rất nhiều, vì vậy khả năng di chuyển của một người sẽ vượt xa người thường, và kiếm bình thường thậm chí không thể chạm vào cơ thể của một người.

Về cơ bản, nó sẽ khiến những người sử dụng nó có thể đi bộ bằng xe tăng.

*Kaang!! Kakong!

Đó là những gì tôi đã nghĩ khi quan sát Ellen và Loyar liên tục đụng độ nhau trong rừng với [sức mạnh ma thuật] tỏa ra từ cơ thể họ.

Tôi đã nghĩ rằng nó không có ý nghĩa gì cả.

Mặt trời đã lặn, vì vậy tất cả những gì tôi có thể thấy là một khối lửa xanh và Loyar bị thổi bay dữ dội.

Trong thể loại này, có một định kiến rằng, trong cuộc chiến giữa chiến binh và Pháp sư, chiến binh thường sẽ có lợi thế hơn.

Tôi không thể không xác nhận điều đó bằng chính mắt mình vào lúc đó.

Ngay cả khi Pháp sư cố gắng hết sức để bay và bò xung quanh, nếu một chiếc xe tăng người bao phủ trong ngọn lửa xanh lao về phía họ với tốc độ

khủng khiếp, họ chắc chắn sẽ không thể giữ bình tĩnh và niệm chú.

Và cũng tồn tại khái niệm kháng phép...

Để không rơi vào một số Ma thuật cấp thấp không đáng kể, các chiến binh đã trải qua khóa huấn luyện kháng phép. Chúng tôi thậm chí sẽ được đào tạo từ năm hai trở đi ở Temple.

Những Ma thuật cấp thấp sẽ không hoạt động và những Ma thuật cấp cao có thể hoạt động cần rất nhiều thời gian để sử dụng.

Tuy nhiên, sau 0,1 giây, mũi kiếm của một chiến binh đã đâm vào cổ họ nên điều đó là không thể.

Nếu ai đó nhìn nó theo cách đó, tôi cảm thấy như tài năng của Redina, [Vô niệm], thậm chí còn lỗi bịch hơn của Harriet.

Nó kết thúc sau một trận chiến dài với việc Ellen thở hồng hộc và hủy bỏ [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của cô ấy.

“Hực... Hực...”

Loyar cũng hủy kích hoạt [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của cô ấy và đặt tay vào nhau.

Mặc dù đã phần nào quen với khả năng này, Loyar vẫn có thể chế ngự được Ellen.

Mặc dù vậy, chính Loyar mới là người choáng váng.

“Thật là một đứa trẻ quái dị.”

Loyar có thể đã phản ứng như vậy vì tốc độ phát triển của Ellen nhanh hơn cô ấy nghĩ rất nhiều.

Đó là điều dễ hiểu. Cô gái thậm chí còn không biết cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đúng cách một tháng trước đó lại sử dụng nó một cách thuần thục.

“Tôi đã phạm sai lầm gì?”

Ellen nín thở và nhìn Loyar như thể xin lời khuyên. Loyar dường như suy nghĩ một chút nhưng chậm rãi mở miệng.

“Cô quá thô bạo.”

“Thô bạo?”

“Cô giải phóng quá nhiều [sức mạnh ma thuật]. Cô có thể làm được điều đó thật đáng ngạc nhiên, nhưng nó rất dễ bị kiệt sức vì sử dụng hết sức mạnh của mình quá nhanh. Một người bình thường sẽ không thể chiến đấu trong hơn 10 giây nếu họ sử dụng sức mạnh của mình như thế. Cô chỉ có thể cầm cự được lâu như vậy bởi vì lượng [sức mạnh ma thuật] trữ của cô quá lớn một cách lố bịch.”

“...”

“Những bước đầu tiên của cô khá kỳ lạ. Cô có hiểu những gì tôi đang nói không?”

“Vâng.”

Ellen đã nhận ra cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trong các tình huống thực chiến. Vào thời điểm đó, điều cô ấy cần nhất là sức mạnh bùng nổ và mạnh mẽ, vì vậy Ellen sẽ củng cố bản thân bằng [sức mạnh ma thuật], chiến đấu như thể cô ấy gần như bùng nổ với sức mạnh cực độ.

“Nhưng tôi nghe nói thay đổi điều này khá khó.”

“...Tôi đoán vậy. Cô đã làm điều đó bởi vì cô đã không học nó đúng cách. Nó sẽ mất rất nhiều công sức.”

[Tăng cường sức mạnh ma thuật] cuối cùng cũng giống như ma thuật. Mặc dù không có trường học, nhưng có nhiều cách để đánh thức nó được gọi là 'Tầm nhìn'. Mỗi mệnh lệnh hiệp sĩ có một loại khác nhau, và Hoàng gia cũng như các quý tộc chắc chắn cũng có 'Tầm nhìn' của riêng họ.

Chúng tôi phải học 'Tầm nhìn' của Temple. Đó là một trong những rất tốt.

Chúng tôi sẽ từ từ học cách thực hiện từng bước một và xây dựng trên nền tảng.

Tuy nhiên, Ellen đã tự mình tạo ra 'Tầm nhìn' của riêng mình và vì cô ấy đã tạo ra một cái nên không có 'Tầm nhìn' nào khác có thể làm việc cho cô ấy.

Giống như Ellen đã nghe những điều đó từ bậc thầy yoga, tôi cũng đã nghe và hiểu ra những điều đó.

Cường hóa cơ thể ma thuật của Ellen đã trở thành thứ mà cô ấy không thể làm gì khác ngoài cách của mình.

Sức mạnh bùng nổ của cô ấy rất mạnh mẽ nhưng không bền vững trong một thời gian dài.

Nếu một người nhận ra cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] theo cách riêng của họ, thì người đó không còn lựa chọn nào khác ngoài việc sử dụng theo cách đó.

Giống như Ellen, tôi cũng phải làm như vậy.

Tôi vẫn không biết đặc điểm của [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình là gì. Tuy nhiên, tôi cũng sẽ có cách sử dụng của riêng mình, và nó sẽ rất khác so với phương pháp mà Temple đã dạy.

Đó là lý do tại sao Yoga Master không thể dạy chúng tôi về 'Tâm nhìn' của Temple, vì vậy ông ấy chỉ cho chúng tôi các lớp [Tăng cường sức mạnh ma thuật] dưới hình thức hỗ trợ chúng tôi.

“Bản thân đầu ra quá nặng và tràn. Đó là lý do tại sao cô nên tăng sức chịu đựng của mình bằng cách điều chỉnh lượng [sức mạnh ma thuật] mà bản thân kiểm soát.”

“Ừm, hiểu rồi.”

Tuy nhiên, Loyar nói rằng điều đó sẽ vô cùng khó khăn.

Nếu cô ấy có thể điều chỉnh đầu ra của mình, điều đó cuối cùng sẽ tốt cho cô ấy.

Ellen sẽ có khả năng củng cố bản thân đến những tầm cao lồ bích và cũng chỉ cần tạo cho mình một động lực nhỏ.

Nghĩ lại khoảng thời gian cô ấy sử dụng nó đến mức ngất xỉu, tôi tin rằng đó sẽ là lựa chọn đúng đắn.

Cô tiếp tục luyện tập sử dụng [sức mạnh ma thuật] của mình một cách điều độ.

“Nhân tiện, tôi có một câu hỏi...”

"Nó là gì? Tôi không có nghĩa vụ phải trả lời."

“Dì có thuộc Master Class không?”

—Master Class...

Nếu một người sử dụng Thương, người đó có thể trở thành một Lancemaster, và nếu một người sử dụng một thanh kiếm, người đó có thể trở thành một Swordmaster.

Tất cả những người đã đạt đến mức độ thành thạo cao trong lĩnh vực của họ được gọi chung là ‘Master Class’.

Trong trường hợp của Saviolin Tana, người mà tôi mới gặp gần đây, cô ấy là một Swordmaster. Yoga Master có lẽ cũng thuộc Master Class. Tuy nhiên,

tôi không thể biết được ông ta là Master về lĩnh vực nào.

Ellen tò mò muốn biết liệu Loyar có ở trong Master Class hay không.

Đạt đến Master Class là bước tiếp theo sau khi thành thạo [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Một người sẽ vào Master Class nếu có thể áp dụng [sức mạnh ma thuật] vào vũ khí của họ ở trạng thái cường hóa.

Ví dụ, thứ gì đó như kiếm khí hoặc [Hào Quang Kiếm] sẽ có thể xảy ra, tuy nhiên, những thứ thuộc loại Master Class có số lượng rất ít.

Và Saviolin Tana được công nhận là người mạnh nhất trong số rất ít Master Class.

Nếu tiêu chí để vào Master Class là mở rộng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] cho các vật thể không phải là bộ phận của cơ thể một người, thì chẳng phải những người sử dụng nắm đấm của họ đã thuộc Master Class ngay khi họ học [Tăng cường sức mạnh ma thuật] sao? Chắc là không. Có thể có các tiêu chí khác là tốt.

Loyar cười toe toét trước câu hỏi của Ellen.

“Từ giờ nếu cô gọi tôi là ‘Chị đại’, tôi sẽ trả lời.”

Lúc đó, Ellen nhìn cô ấy với vẻ mặt bối rối và lắc đầu.

“...Đó là quá nhiều.”

“Cô thực sự cần bị đá đít đấy.”

Ngày hôm đó, Ellen đã bị đánh gần chết theo đúng nghĩa đen.

—Trên đường trở về Temple...

Tôi cõng Ellen trên lưng.

“Đau quá...”

Nếu một người bình thường không phóng đại mọi chuyện lại hành động như vậy, điều đó có nghĩa là cô ấy thực sự bị tổn thương.

Ellen có xu hướng tỏ ra đặc biệt khó chịu với Loyar, người vốn đã rất thất thường. Tôi không biết tại sao cô ấy lại làm vậy, nhưng cô ấy có vẻ rất vui khi làm vậy.

“Vậy tại sao cậu lại nói điều gì đó khiến cậu bị đánh?”

“...Tôi không muốn nghe điều đó từ cậu.”

“...Phải.”

* * *

Nói về việc không cần thiết, công việc của tôi không phải là đánh nhau mỗi ngày, nhưng điều đó?

Ellen đang mềm nhũn treo trên lưng tôi theo đúng nghĩa đen như thể toàn thân cô ấy đang vô cùng đau đớn.

“Nhân tiện, tại sao cậu chỉ hành động theo cách này với chị đại?”

Trí tò mò của tôi lại bùng lên. Tất nhiên, cô ấy đã bị Loyar đánh bại một cách thảm hại và tiếp tục thua cô ấy kể từ khi họ gặp nhau, và ngay cả sau khi cô ấy học được [Tăng cường sức mạnh ma thuật], cô ấy vẫn không phải là đối thủ của mình. Tuy nhiên, dù biết Loyar không muốn bị gọi như vậy nhưng cô vẫn tiếp tục làm như thể đang muốn trêu chọc và bắt Loyar phải đánh mình.

Tôi biết rằng hồi đó cô ấy phải làm điều đó cho tôi, nhưng cô ấy chủ yếu làm điều đó vì lợi ích của mình.

Loyar đã nói rằng sẽ trả lời câu hỏi nếu Ellen gọi là Chị đại, nhưng khi Ellen nói rằng điều đó đơn giản là quá nhiều, mắt Loyar gần như lồi ra ngoài.

Ellen muốn trêu chọc Loyar đến mức nào?

Loyar rất dễ nổi nóng nên chỉ cần Ellen khiêu khích cô ấy một chút, cô ấy sẽ luôn bị ăn đòn và biến thành bánh gạo.

Ellen thậm chí còn rên rỉ về nỗi đau mà bản thân cảm thấy do bị đánh đập.

“...Bởi vì cậu sẽ cống tở.”

“...Cái gì?”

“Bởi vì cậu luôn cống tở khi điều này xảy ra.”

Nếu cô ấy bị đánh nặng như vậy, cô ấy sẽ không thể di chuyển.

...Sau đó, tôi sẽ giúp Ellen trở lại bằng cách cõng cô ấy.

Đó là lý do tại sao Ellen khiêu khích Loyal?

“...Cậu có phải là một đứa trẻ?”

Đó là một chút bối rối.

Ellen không phải kiểu người nói những điều như vậy.

Ellen bình tĩnh choàng tay qua cổ tôi. Tôi cảm thấy rằng, có lẽ vì cô ấy đang ở trong tình trạng yếu ớt, nên tôi có thể rũ bỏ chúng chỉ bằng một cử động nhẹ.

Tuy nhiên, tôi chắc chắn cảm thấy khó chịu vì nó.

Hơi thở của Ellen phả vào gáy tôi khiến một cảm giác kỳ lạ trào dâng trong tôi.

“ ... ”

Ellen không nói gì.

Tôi cũng không có gì để nói.

Ngay khi sự im lặng dịu dàng đó đang bao trùm lấy chúng tôi...

[‘Xem trước’ có thể được kích hoạt.]

“ ... ”

Tôi không thể không dừng bước khi tin nhắn đó đột nhiên xuất hiện trước mặt tôi.

Đó là một chức năng tôi chỉ sử dụng một lần cho đến nay. Một mảnh gian lận mà tôi nhận được trong sự cố của Olivia Lanze chỉ có thể được sử dụng một lần một ngày khi hoạt động.

Tôi không biết chính xác bối cảnh, nhưng tôi nghĩ rằng đó là dấu hiệu cho thấy một điều gì đó quan trọng sắp xảy ra.

Trong sự cố của Olivia Lanze, tôi đã chạy khắp nơi và cuối cùng chỉ sử dụng [xem trước].

Tuy nhiên, lúc đó, bằng cách nào đó, tôi có linh cảm xấu về nó.

[Xem trước – 100 Điểm thành tích]

Nó không hiển thị cho tôi nhiều tùy chọn như lần trước.

Chỉ có tùy chọn [Xem trước] trị giá 100 điểm xuất hiện.

“...Có chuyện gì vậy?”

Ellen khẽ ngọ nguậy và hỏi tôi khi cô ấy cảm thấy bầu không khí xung quanh tôi trở nên kỳ lạ.

"Không. Nó chẳng có gì cả."

Tôi đã có 5730 điểm thành tích.

Tôi không có lý do gì để không xem qua.

[Điểm thành tích đã sử dụng.]

Thế giới xung quanh tôi đóng băng, và một điểm trong tương lai của thế giới được chiếu vào mắt tôi.

—Năm 323 của Hoàng lịch. Ngày 23 tháng 10, thứ ba.

Ngày hôm nay.

Điều đó có nghĩa là sự cố có thể xảy ra sớm.

Tôi thấy mình ngay trước mắt.

Tôi đã ở trên mặt đất.

Một vết thương xuyên thấu quanh bụng tôi có thể được nhìn thấy.

Tôi nằm trên vũng máu.

Ellen cũng đang dựa vào tường với vết kiếm sâu trên ngực, kề bên tôi. Đôi mắt cô không tập trung.

Ellen và tôi...

Chúng tôi sắp chết.

Ngay khi tỉnh lại và trở về với thực tại, tôi nổi da gà khắp người.

Ellen và tôi sắp bị ai đó giết. Ellen, người tôi đang cõng trên lưng, có vẻ không bị thương, nhưng cô ấy không thể nhấc nổi một ngón tay trong tình trạng của mình.

Tôi không chắc chuyện gì sẽ xảy ra, nhưng tôi chắc chắn rằng Ellen sẽ không thể nhấc tay lên chứ đừng nói đến chiến đấu.

Chúng tôi sẽ bị giết bởi ai, vì lý do gì và trong hoàn cảnh nào?

"...Chuyện gì vậy? Cậu đang bị thương? Tớ có nặng quá không?"

"KHÔNG."

Không nhận thức được tình hình, Ellen nhìn thấy biểu hiện kỳ lạ trên khuôn mặt tôi.

Tôi có phải là mục tiêu không? Có phải là cả tôi và Ellen không? Có phải họ đã giết tôi và sau đó giết chết Ellen, nhân chứng?

Mặc dù không chắc chắn, nhưng có vẻ như rất có khả năng mục tiêu là tôi.

Chưa có gì được biết đến.

Có một sát thủ đuổi theo chúng tôi trong tình huống mà Ellen không thể sử dụng sức mạnh của mình.

Tôi có nên quay lại Rotary không?

Không, nơi đó chỉ có dân cư thưa thớt.

Không có ai xung quanh xác chết của tôi trong tầm nhìn của tôi.

Chúng ta có thể mất cảnh giác trên đường trở lại Rotary.

Không có dấu hiệu của trận chiến trên cơ thể của tôi.

Điều đó có nghĩa là tôi đã không biết về cuộc tấn công.

Đó là một cuộc tấn công bất ngờ, sau đó. Chúng tôi đã bị tấn công bởi một sát thủ gần một nơi dân cư thưa thớt.

Chúng tôi phải đến một nơi đông đúc.

Trụ sở của Rotary được xây dựng ở rìa phía nam tại một nơi vắng vẻ ở Thủ đô Đế quốc, vì vậy thời điểm tốt nhất để tấn công chúng tôi là khi chúng tôi đang trên đường trở về.

Tôi không biết vị trí chính xác, nhưng có một điều chắc chắn...

Nó sẽ xảy ra sớm thôi.

Liệu tôi có nên quay trở lại Rotary và được Loyar bảo vệ hay đến nhà ga gần nhất càng nhanh càng tốt và lên một chuyến tàu mana...

Tôi buộc phải chọn một trong hai.

Tim tôi đập như điên. Tôi cảm thấy như mình sắp mất bình tĩnh sau khi đột nhiên phát hiện ra rằng mình sắp bị giết.

Tôi sẽ chết sớm, và Ellen cũng vậy.

Tôi đã phải đưa ra một phán quyết nhanh chóng.

Tôi có nên sử dụng Lời khuyên của Nhà văn không?

Không, sự cố sắp xảy ra, và đã có thời gian để suy ngẫm về những gì tôi sẽ nhận được từ Lời khuyên của Nhà văn. Tôi đã phải tin vào trực giác của mình.

Rất may, tên khốn chết tiệt đó không muốn tôi chết vô ích. Đó có lẽ là lý do tại sao hắn đã thông báo cho tôi về nó.

"Reinhardt, bình tĩnh lại."

"..."

"Chuyện gì vậy? Chuyện gì đã xảy ra thế?"

Ellen thận trọng thì thầm với tôi, có vẻ lo lắng vì tôi đột nhiên toát mồ hôi lạnh.

Nhưng tôi không ở trong bất kỳ trạng thái nào để trả lời cô ấy vào lúc này.

Tuy là nơi ít người, nhưng không có nghĩa là không có người đi bộ.

Có phải anh ấy không?

Hay người đằng kia?

Hoặc có thể tất cả trong số họ?

Tôi không thể tìm ra ai, khi nào và bằng cách nào sẽ tấn công chúng tôi, vì vậy mọi người xung quanh chúng tôi đều có vẻ nghi ngờ đối với tôi.

Tôi thậm chí còn không cảm thấy mình còn sống nữa. Tôi không biết phải gọi nó là gì.

Các vết thương dường như được gây ra bởi một loại vũ khí giống như thanh kiếm.

Khả năng chúng tôi bị bắn tĩa bằng vũ khí tầm xa là khá thấp.

Trở lại Rotary khá là nguy hiểm. Chúng tôi có thể bị tấn công trên đường trở về.

Khoảnh khắc cuộc sống của tôi bị đe dọa, tôi phải lựa chọn giữa những lựa chọn khó chịu đó.

“Tôi sẽ chạy. Bám chặt vào.”

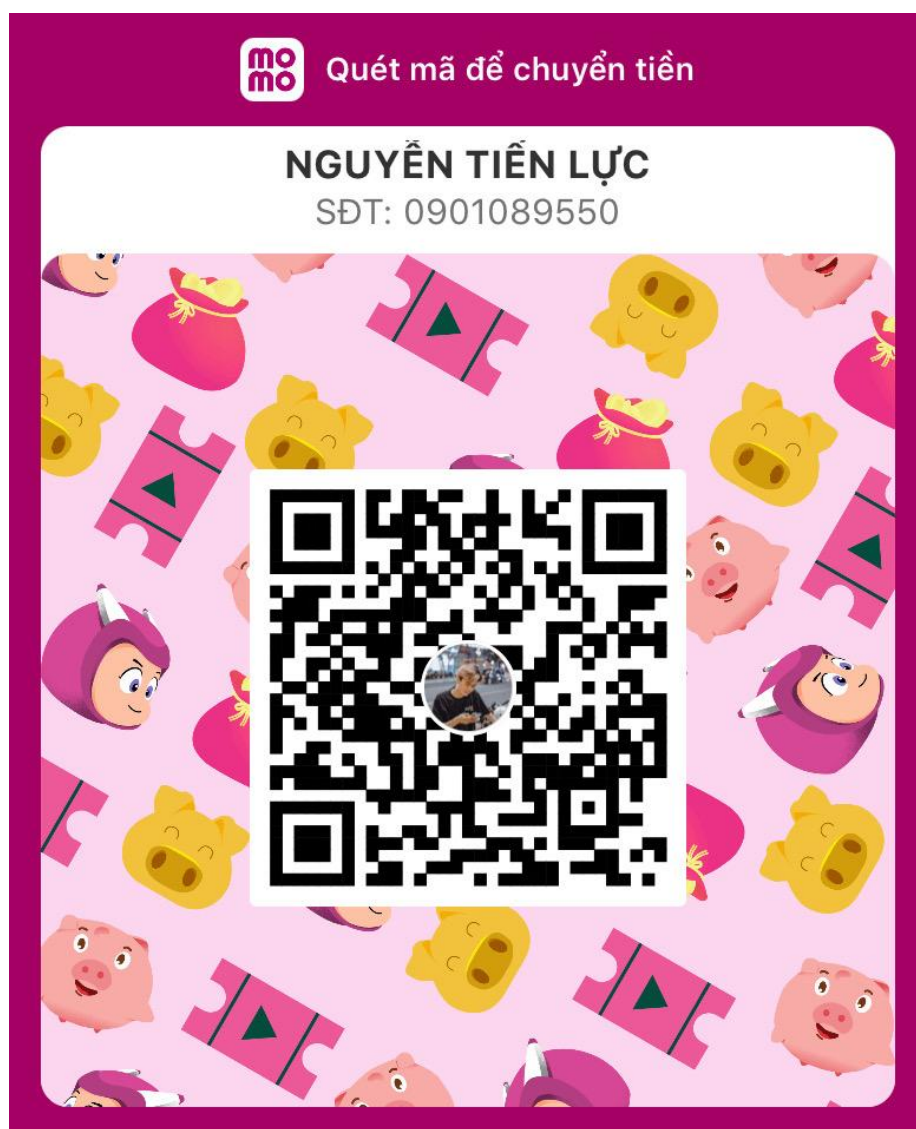
“Vâng.”

Dồn sức vào tay và ôm lấy Ellen, tôi bắt đầu chạy nước rút về phía nhà ga tàu mana.

Tôi không thể để Ellen chết.

—Đó là điều duy nhất lướt qua đầu tôi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading